

לכבוד
שרי הממשלה
מכובדי,

הנדון: תוספת מיסים בתקציב המדינה והתוכנית הכלכלית לשנת 2019

במסגרת טיוטת הצעת המחליטים לתקציב המדינה מוצע להטיל מיסים חדשים על האזרחים ועל התעשייה. סך המיסים במיצוי מלא של המס עומד על לפחות 4.1 מיליארד ₪ לשנה. העלאת המיסים אשר תשולם על ידי המגזר העסקי תוביל בהכרח להעלאה ביוקר המחיה. יודגש כי העלויות השונות מצטרפות לעלויות הגבוהות המשולמות כיום ע"י המגזר העסקי בתחומים השונים שבשליטת הממשלה.

נושא	עלות משקית שנתית במיליוני ₪	שנת מיצוי מלא
עלייה בפרמיות ביטוח תאונות עבודה	600 (על פי משרד האוצר)	החל משנת 2019
בלו על פחם	500 (על פי משרד האוצר)	החל מפברואר 2019
בלו על פטקוק	50 (על פי משרד האוצר)	החל משנת 2019
בלו על סולר וגז טבעי	3,000 (על פי משרד האוצר, "מחליטים" 2017) בנוסף מוצע להעלות את הבלו על גז טבעי דחוס לתחבורה. השימוש בגז טבעי לתחבורה הוא תחליפי לשימוש בסולר	החל משנת 2026
סה"כ	4,150	

רצ"ב התייחסותנו לכלל סעיפי התוכנית:

א. הצעת תקציב המדינה לשנת 2019

מנגנון שיוביל להפנמת עלויות של פגיעות בעבודה על ידי המעסיקים

- על פי ההצעה, מעסיק יחויב בביטוח כלל עובדיו בביטוח תאונות עבודה לפי תכנית ביטוח שהוציא מבטח, המוטב של פוליסת הביטוח יהיה המוסד לביטוח לאומי. הרציונל, על פי הצעת התקציב, הוא כי הרחבת אחריות המעסיק לתאונות העבודה והפיכתן לנטל כלכלי שאינו משתלם למעסיק, ובכך לתמרץ אותו להשקיע בבטיחות בעבודה. הצעת ההחלטה בנוסחה הנוכחי היא שערורייתית ומניחה כי יש כיום למעסיקים תמריץ להזניח את בטיחות עובדיהם.

הבטיחות בעבודה היא נר לרגליהם של התעשייתיים המעסיקים, רובם ככולם עושים כמיטב יכולתם והבנתם על מנת לשמור על בטיחות עובדיהם. כלל שיטתם מקרים נקודתיים אחרים, יש לטפל בהם באמצעים של אכיפה וענישה. בנוסף, הצעה מסוג זה ראוי היה שתקודם במסגרת מסודרת של התדיינות עם המעסיקים עם הביטוח הלאומי ועם הכנסת, בטרם תקודם, ולא במסגרת התוכנית הכלכלית.

גילום עלויות סביבתיות במיסוי דלקים

1. מס על הסולר והגז הטבעי - התאחדות התעשייתיים מתנגדת בתוקף להצעות המחליטים בפרק "גז טבעי לתחבורה", כולל ההצעה לביטול ההיטובן על הסולר לתחבורה, ולמדיניות של השתת מס בלו גבוה על הגז הטבעי לתחבורה. בפועל מדובר במס אשר יקבור סופית את הרצון להגביר את השימוש בגז טבעי לתחבורה, וראוי היה שיקרא "מניעת העברת המשק לגז טבעי". בנוסף, ביטול הסדר הסולר לתחבורה משמעותו הטלת מס נוסף של מיליארדי שקלים על המגזר העסקי. ביטול הסדר הסולר לתחבורה ("היטובן"), צפוי להביא לפגיעה בתעשייה ובכלל עלויות ההובלה בישראל, אשר לה השפעה ישירה על יוקר המחייה. בשעה שאין בעתיד הנראה לעין חלופות ישימות לשימוש בסולר, מדובר בגזירה קשה על המגזר העסקי. חלופת גז טבעי לתחבורה עלולה להתעכב עוד שנים רבות, עקב גורמים בירוקרטים, וגורמים תפעוליים.

בנושא קצב מעבר המשק לגז טבעי זו ניתן להסיק מסקנות גם מלקחי העבר בתחום הגז הטבעי לתעשייה. ביטול ההיטובן לא מבטיח כי אופציית הגז הטבעי לתחבורה תהיה זמינה בשנים הקרובות, ולכן יש לבחון את ביטול ההיטובן על הסולר רק לאחר שאופציית המעבר לגז טבעי תהיה זמינה במלואה מבחינה מעשית.

2. מס בלו על הפחם - על פי מדיניות משרד האנרגיה והמשרד להגנת הסביבה כמות הפחם הנצרכת לייצור חשמל על ידי חברת החשמל צומצמה למינימום. לכן, הטלת הבלו לא תפחית את השימוש בפחם שכן חח"י משתמשת כבר כיום בכמות הפחם המינימלית האפשרית. למרות שתעריף החשמל לשנת 2018 כבר נקבע, רשות החשמל תהיה חייבת להפנים את המס בתעריף החשמל החל מעדכון התעריפים הבא.

3. מס בלו על הפטקוק - פטקוק משמש כחומר עיקרי בתהליך היצור של תעשיית המלט, לחומר זה אין חלופה אופרטיבית מלאה, כאשר תעשיית המלט עורכת ניסיונות התייעלות וצמצום השימוש בפטקוק ככל הניתן. לפיכך, מיסוי על הפטקוק לא צפוי לתרום לצמצום השימוש אלא להכביד על מפעלי המלט ותו לא.

הצעת המחליטים משקפת העלאה של 369% במס על הפטקוק, (מ- 46 ₪ לטון ל- 216 ₪ לטון). השינוי המוצע צפוי לפגוע באופן קשה בתעשיית המלט כאשר המס על תעשיית המלט צפוי לגדול ב- 50 מיליון ₪ מידי שנה. הגידול במס צפוי להתגלגל למחיר המלט ולהביא לעלייה בתשומות הבנייה, לפיכך, הצעה זו נוגדת לעמדת הממשלה בדבר הורדת יוקר המחייה ומחירי הדיור במדינת ישראל. בכדי להימנע מפגיעה בתעשייה הישראלית וגידול בתשומות הבנייה ומחירי הדיור, התאחדות התעשייתיים מבקשת לבטל לאלתר את העלאת המס על הפטקוק.

התכנית הלאומית לפיתוח טכנולוגיות המקטינות את השימוש העולמי בנפט בתחבורה

- בעקבות מדיניות הממשלה להקטנת התלות של ישראל בנפט כצורך אסטרטגי, כמו גם מתוך שיקולים סביבתיים והתהדקות הרגולציה הסביבתית, קמו חברות רבות שמציעות פתרונות לייעול השימוש באנרגיה ו/או לייצור אנרגיה ממקורות מתחדשים. טכנולוגיות בתחומים הללו (תשתית), זקוקות לאורך נשימה וכרוכות בהוצאות גבוהות.

קיצוץ בתמיכה בטכנולוגיות המקטינות את השימוש העולמי בנפט מחבלת בתוכנית אסטרטגית שמטבעה חייבת להיות ארוכת טווח ויציבה. הטכנולוגיות אינן יכולות לפעול ללא אופק עסקי ותוך שינויים מתמידים. לכן, נושא זה חיוני להישרדותם של המיזמים ולהפחתת התלות של ישראל ושל העולם במדינות הנפט.

העברת 500 מליון ₪ מקרן הניקיון לתקציב

- התאחדות התעשייתיים מתנגדת נחרצות לבקשת משרד האוצר להעביר לתקציב המדינה מחצית מהכספים שהצטברו בקרן לשמירת הניקיון:

א. נדרש לייעד חלק מכספי הקרן לשימוש התעשייה: מקורות הכספים של הקרן לשמירת הניקיון הינן, בין השאר, מהיטלי הטמנה המשולמים על ידי התעשייה, או מקנסות המשולמים על ידי התעשייה. ראוי כי כספים אלו ייועדו לתמרוץ התעשייה להפחתת הטמנה – מהמטרות המרכזיות של הקרן.

ב. שיפור פעילות הקרן לשמירת הניקיון, על מנת שתנצל את תקציביה להשגת מטרות הקרן: לצערנו, שוק הטיפול בפסולת רחוק מהרמה המצופה, ונדרש לייצר וודאות בשוק וזאת על ידי קביעת מדיניות כוללת והקצאת כספים מתוך הקרן ליישום מדיניות זו. ביכולתה של הנהלת הקרן, המורכבת מנציגי המשרד להגנת הסביבה, משרד האוצר והרשויות המקומיות, לטפל בכשלי שוק בענף הפסולת, ואין זה ראוי כעת, משלא הושגו מטרות אלו לפגוע בבסיס היכולת הכלכלית של הקרן להבראת השוק.

ג. ניגוד אינטרסים מובנה מעצם ישיבתם של חברי משרד האוצר בהנהלת הקרן: העברת כספים לא מנוצלים מהקרן לשימוש משרד האוצר מעוררת חשש כי אנשי המשרד המשמשים תפקיד בהנהלת הקרן יהיו מונעים משיקולים זרים ולא יתרמו להוצאת כספים מהקרן, על מנת לייצר מראית עין של כספים בלתי מנוצלים.

אנו דורשים שלא לפגוע בתקציבי הקרן לשמירת הניקיון ולדואג להקצאת התקציבים למטרות לשמן היא הוקמה, בין השאר על ידי עידוד הפחתה במקור בתעשייה ותמרוץ התעשייה להקמת מתקני טיפול בפסולות.

ב. התכנית הכלכלית לשנת 2019
מדיניות הממשלה בנושא העסקת עובדים זרים

1. לסעיף שעניינו שינוי שיטת העסקת מומחים זרים בענף היי – טק:

החלת הנוהל המקוצר להעסקת מומחים זרים בחברות היי-טק (לתקופה של עד שנה) הנו שינוי רצוי, שכן הוא מחיל על הליך הזמנת מומחים מחו"ל את הנוהל המקוצר להנפקת היתרי העסקה של מומחים כאמור, וכן מאפשר להאריך את היתר העסקה עד 63 חודשים, וזאת במסלול מהיר.

יחד עם זאת ועל מנת להשלים את המהלך, יש לחדד ולקבוע באופן מפורש, כי:

 - א. הנוהל המקוצר מטעם רשות האוכלוסין יחול גם על הזמנת מומחים ממדינות, שכיום אינן חוסות תחת הנוהל המקוצר;
 - ב. מאחר וההחלטה אינה כוללת הגדרה ל"ענף היי-טק", יש לכלול כמה שיותר ענפים במשק, זאת לפי הסיווג האחיד של הלמ"ס;
 - ג. יש להחיל את הנוהל המקוצר על כל היבטיו, כמעין "מסלול ירוק" להזמנת מומחים לתקופה ארוכה, הן מבחינת שיקול הדעת של הרשות והן מבחינת הזמן הקצר בו תידרש הרשות לקבל החלטה.
2. לסעיף שינוי שיטת העסקת עובדים זרים בפרויקטים ממשלתיים:

אמנם כותרת הסעיף מתייחסת לפרויקטים ממשלתיים בלבד, אולם סעיף 3ב לכאורה נותן מענה לפרויקטים בחברות פרטיות. על אף ההתייחסות לחברות פרטיות, נוסח ההחלטה המוצעת אינו נותן כל מענה למומחים זרים אשר מוזמנים ארצה לתקופה קצרה של עד 45 ימים.
3. לסיכום נושא זה:
 - א. המסמך אינו כולל התייחסות להקצאת עובדים זרים לתעשייה במקצועות חסרים (עובדים שאינם בשכר מומחים), וזאת כידוע כמענה מיידי למחסור אקוטי בעובדים מקצועיים. מחסור אשר פוגע בכושר התחרות והפיריון של התעשייה הישראלית.
 - ב. הצעת ההחלטה בנושא מומחים זרים חלה על תעשיית היי-טק בלבד, והיא אינה נותנת כל מענה למומחים בכלל ענפי התעשייה.
 - ג. אין מענה לסוגיית היתרי העסקה למומחים זרים לתקופה קצרה.
 - ד. יש להגדיר בצורה רחבה את תחולת ההצעה בענף היי טק, וכן לתת מענה לסוגיות העולות מהנוסח כמפורט לעיל בסעיף 1.

רפורמה במערכת ההשכלה הטכנולוגית בישראל

- התאחדות התעשייתיים תומכת בביצוע רפורמה בהשכלה הטכנולוגית לטיוב מערכות ההכשרה לטכנאים והנדסאים והתאמתן לצורכי המשק והתעשייה. מקובלות עלינו עקרונותיה של הרפורמה המוצעת, שעיקרן: ריבוד הכשרות (טכנאי-הנדסאי-הנדסאי מומחה), מעורבות המעסיקים בהגדרת הצרכים ופיתוח תכניות הלימודים, חיבור לעולם העבודה במסגרת עבודה מעשית כחלק מהלימודים, העלאת תקציב מה"ט והמכללות, ותקצוב המכללות בהתאם לביצועים, בדגש על שיעור הבוגרים שהשתלבו במשק והגדלת היקפי המוסמכים.

יחד עם זאת, הצעת הרפורמה מעקרת את מועצת הטכנאים וההנדסאים מסמכויותיה בתחום הפדגוגי ובתחום ההסמכה, מאפשרת לרגולטורים לפעול ללא איזונים ובלמים ומייתרת את שיתוף הפעולה בין כלל בעלי העניין, וזאת במקום להמליץ על שינויים שיובילו לחיזוק מעמדה של המועצה.
אי לכך, לא נוכל לתמוך בהצעה, כפי שהיא, ללא הכנסת שינויים עקרוניים.

צמצום נזקי הגודש - ביטוח רכב מבוסס היקף נסועה

- התאחדות התעשייתיים מתנגדת להצעה המוצעת להעלאה של פוליסת הביטוח כתלות בהיקף הנסועה, כיום על כבישי ישראל ישנם כ-300 אלף רכבים אשר משמשים את כלל השכירים במשק. מיותר לציין כי השימוש העיקרי הינו של העובדים הינו לצרכי עבודה בין השאר הגעה מבתם למקום עבודתם וכן פעילות עסקית שוטפת.
אנו סבורים כי אם תתקבל ההצעה המוצעת, המשמעות הכספית הינה נטל מס כספי נוסף ונכבד על המעסיקים וכמובן הגדלת ההוצאות השוטפות של החברות באופן משמעותי. לאור זאת נבקש להסיר את ההצעה מסדר היום ולבחון חלופות אחרות לצמצום הנסועה ולא באמצעות ייקור פוליסות הביטוח כתלות בהיקף הנסיעה.

טיוב הליך רישוי עסקים

- אנו תומכים בהצעה כפי שעולה בפרק טיוב הליכי רישוי עסקים. הצעה זו תאפשר לשלטון המרכזי לקדם סוגיות משקיות מהותיות אשר נתונות קיום לרצונה של הרשות המקומית.
אין עוררין על כך שלראש רשות מקומית יש אחריות כלפי אזרחיו. עם זאת, על הממשלה למנוע יכולת של ראש רשות להשתמש בכוחו ובסמכותו באופן בלתי סביר, במקרים בהם הוא פועל בחוסר אחריות לאומית. כשם שהסמכות בעניין מפעלים ביטחוניים תינתן באופן גורף בידי היחידה לרישוי מפעלים ביטחוניים, כך מוצע לקבוע גם לגבי עסקים בתחומים נוספים, דוגמת תחום תשתיות האנרגיה וטיפול בפסולות.

אנו מברכים ותומכים בתהליך משותף לקידום הרפורמה בחוק רישוי עסקים. החלטת הממשלה הינה יריית פתיחה מבורכת ומהלך חשוב לצורך הפחתת הרגולציה וצמצום הבירוקרטיה על הסקטור העסקי.
על מנת להמשיך ולהקל על עשיית העסקים בישראל ולהגביר את תחרותיות המשק הישראלי בהשוואה לעולם, יש להמשיך ולפעול לטיוב הרגולציה ופישוט הבירוקרטיה תוך התמקדות בחסמים המשמעותיים.

מערך הרגולציה ברשות הכבאות וההצלה

- תחום כבוי האש מהווה את החסם הרגולטורי הגדול ביותר עבור המגזר העסקי, כאשר הדרישות עלולות להסתכם במיליוני שקלים לעסק בודד. על פי הוועדה הציבורית לחיזוק התעשייה הישראלית, העלות הנדרשת לעמידה של המגזר העסקי בדרישות הכבאות מוערכת ב- 13 מיליארד ₪, כאשר 1.3 מיליארד שקלים

נדרשים מידי שנה עבור פחת ואחזקה של מערכות הכיבוי. לדרישות אלו מתווספת התמודדות שוטפת מול הרגולטור. לפיכך, המעמסה הרגולטורית, על פי דיווחי התעשייתיים, בתחום כיבוי האש היא גבוהה מאוד, כאשר לכל שינוי ולו הקטן ביותר בתחום כיבוי האש, השלכות מרחיקות לכת על המגזר העסקי.

כיום, דרישות כיבוי האש נקבעות באופן בלעדי על ידי רשות הכבאות וההצלה, במצב זה לא נבחנות ההשלכות של דרישות הכבאות על המגזר העסקי, כתוצאה מהדרישות הנקבעות בצורה חד צדדית, כלל העסקים במדינת ישראל נפגעים ואיתם כלכלת המדינה. ההצעה המוזכרת בחוק ההסדרים בדבר הקמת ועדה אשר תבחן את דרישות כיבוי האש מבורכת, הצעה זו צפויה לתרום לאיזון הדרישות ומניעת דרישות אשר פוגעות בצורה משמעותית בעסקים. התאחדות התעשייתיים מצפה להוות חלק פעיל בוועדה, כגורם המייצג של התעשייה הישראלית, ובכך להשמיע את קולם של התעשייתיים הנפגעים מדי יום מדרישות מוגזמות העלולות להביא להפסדים כספים כבירים ואף לסגירת מפעלים. בנוסף אנו מציעים להוסיף לחוק ההסדרים הנחיה לעצירת דרישות רטרואקטיביות בתחום כיבוי האש עד לסיום פעילותה של הוועדה.

הסרת חסמים בייבוא אישי כאמצעי להפחתת יוקר מחייה

- בהתייחס לנושא "הסרת חסמים בייבוא אישי כאמצעי להפחתת יוקר מחייה", סעיף 11, לעניין יבוא אישי של מוצרי מזון ותוספי תזונה. מוצע בטיטת החוק כי בייבוא אישי של מזון במשקל של עד 5 ק"ג לסוג מוצר ועד 15 ק"ג במשלוח, לא יידרשו אישור או עמידה בתנאים, אלא תידרש רק הצהרה של הצרכן בעת קבלת הטובין. חשוב להבין כי לא ניתן להשוות את רמת הסיכון בגין ייבוא אישי, לא מפוקח, של תוספי תזונה, לנזק שיגרם על ידי יבוא של כל מוצר צריכה אחר. יש להפריד את נושא היבוא האישי של תוספי התזונה מהשיח בכלל ומהצעת ההחלטה בפרט. כיום אין הלימה בין דרישות הרגולציה בישראל, לבין הדרישות בארה"ב ובאירופה. ישנם רכיבים רבים המותרים לשימוש בעולם המערבי אשר אינם מותרים לשימוש בישראל. בעוד דרישות הרגולציה בישראל אינן מאפשרות ליצרנים המקומיים לייצר מוצרים אשר מכילים רכיבים המותרים בחו"ל וגורמות ליצרנים נזקים כלכליים, הייבוא האישי של מוצרים מוגמרים יאפשר את כניסתם לשוק הישראלי.

בכבוד רב,

שרגא ברוש